

Tribunalen har gjort en felaktig rättstillämpning genom att inte ge någon bra förklaring till varför den använde den metod den använde vid beräkningen av böterna när den påföljd som Trame skulle ådömas bestämdes på nytt, och i synnerhet den vikt som varje enskilt omständighet tillmättes i detta sammanhang. Denna brist innebär att det inte går att kontrollera om tribunalen, i samband med påföljdsbestämningen, iakttog principen om likabehandling.

4. Fjärde grunden: angående rättegångskostnaderna i första instans.

För det fall överklagandet vinner bifall på den ena eller bägge grunderna för överklagandet under avsnitt A och B bör även tribunalens slutsats i punkterna 411 och 412 i domen ändras, enligt vilken vardera parten skulle bära sin rättegångskostnad. Domen ska således upphävas i den del klaganden åläggs att bära sin rättegångskostnad i målet i första instans (mål T-422/10), och kommissionen ska förpliktas att helt, eller åtminstone delvis, bära dessa kostnader.

5. Femte grunden: om rätten att inom skälig tid få sin sak prövad. Åsidosättande av artikel 47.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Trame gör gällande att tribunalen inte har fullgjort sin skyldighet att pröva den talan som klaganden hade väckt i mål T-422/10 inom skälig tid, och att den därmed har åsidosatt artikel 47.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

Talan väckt den 29 september 2015 – Konungariket Spanien mot Europeiska unionens råd

(Mål C-521/15)

(2015/C 406/25)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Konungariket Spanien (ombud: A. Rubio González)

Svarande: Europeiska unionens råd

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- i första hand, ogiltigförklara rådets beslut (EU) 2015/1289 av den 13 juli 2015 om att ålägga Spanien böter för manipuleringen av uppgifter om underskott i den autonoma regionen Valencia ⁽¹⁾ eller
- i andra hand, sätta ned böterna genom att låta böterna avse endast perioderna efter den 13 december 2011, som var den dag då förordning nr 1173/2011 ⁽²⁾ trädde i kraft, och
- i vart fall förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Åsidosättande av artikel 8.3 i förordning nr 1173/2011 och artikel 2.1 och 2.3 i beslut 2012/678/EU, ⁽³⁾ vilket kränkt Konungariket Spaniens rätt till försvar. Före inledandet av utredningen genomfördes en undersökning som inte hade samband med beslut 2012/678/EU. Därigenom användes uppgifter som erhållits vid inspektioner som inte uppfyllde villkoren i artikel 2.3 i beslutet, med åsidosättande av Spaniens rätt till försvar.

Åsidosättande av rätten till god förvaltning med avseende på sammansättningen av den grupp som ska göra utredningen. Det är inte förenligt med principen om principen om objektiv opartiskhet att det är samma personer som har handlagt de tidigare förfarandena. Gruppen utgjorde en reell risk för en bekräftande och retrospektiv skevhet i fråga om bedömningen av de grova och allvarliga indikationer som beaktats före inledandet av utredningen. Gruppen påverkades så, att dess opartiskhet objektivt sett kunde ifrågasättas.

Åsidosättande av artikel 8.1 i förordning nr 1173/2011, eftersom de faktiska omständigheterna inte utgör manipulation eller lämnande av felaktiga uppgifter om underskott och skulder på grund av grov försumlighet eller avsiktlighet från medlemsstatens sida. För det första utgör de faktiska omständigheterna ingen manipulation eller felaktigt lämnande av statistik, utan det rör sig endast om en genomgång av uppgifterna om underskott och skulder som det på ett klart och ändamålsenligt sätt redogjorts för. För det andra är de uppgifter som påstås ha manipulerats inte i något fall relevanta när det gäller de övervakningsbefogenheter som unionsinstitutionerna har enligt artiklarna 121 och 126 FEUF. Slutligen kan Spaniens beteende inte anses utgöra grov försumlighet, eftersom det är de spanska myndigheterna som upptäckte felet, som de omedelbart underrättade kommissionen om med största omsorg och skyndsamhet.

Böterna är inte proportionerliga såvitt avser den tidsmässiga referensram som använts för deras beräkning. Den period som böterna avser gäller endast de uppgifter som finns i anmälningarna från och med år 2012, medan de faktiska omständigheterna uppkommit från och med den 13 december 2011, som är den dag då förordning nr 1173/2011 trädde i kraft. Referensbeloppet ska därför inskränka sig till de uppgifter som motsvaras av de fakturor som hänförs till år 2011.

⁽¹⁾ – EUT L 198, s. 19.

⁽²⁾ – Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1173/2011 av den 16 november 2011 (EUT L 306, s. 1)

⁽³⁾ – Kommissionens delegerade beslut av den 29 juni 2012 om utredningar och böter vid manipulation av statistik enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1173/2011 om effektiv övervakning av de offentliga finanserna i euroområdet (EUT L 306, s. 21).

Överklagande ingett den 28 september 2015 av Europeiska kommissionen av den dom som
tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 15 juli 2015 i de förenade målen T-389/10 och T-419/
10

(Mål C-522/15 P)

(2015/C 406/26)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: P. Rossi, V. Bottka)

Övriga parter i målet: Siderurgica Latina Martin SpA (SLM), Ori Martin SA